

РЕШЕНИЕ

№ 1295

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9454** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „За С.“, срещу Решение Р03ДОИ-44/22.07.2020г.- на Главния архитект на Столична община, с което е отказан достъп по обществена информация.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно издадено като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби. Иска се отмяна и връщане на процесното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът – Гл.архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва на жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по Заявление вх.№ САГ20-ОИ94-63/13.07.2020г. за достъп до обществена информация от 13.07.2020г., с което е поискано предоставянето на следните документи :

1. Актуално решение за [жилищен адрес] ул.“459-ма“,[жк]. Какво е предвидено да са случи с блока и кога?

2. Поради какви причини не е изпълнено събарянето на [жилищен адрес] ул. "459-ма", кв. Надежда"

С атакуваното решение, предмет на настоящия контрол, административният орган е отказал предоставянето на исканата информация като е приел, че същата не е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ и същевременно попада в приложното поле на чл.8, ал.1 от ЗДОИ..

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е допустима. Подадена е в законоустановения преклузивен срок от лице с правен интерес да оспорва, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила като спор между страните по тези въпроси няма.

Актът обаче противоречи на материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 от закона. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България.

Исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел. Съдът счита, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в

страната.

Неправилен е доводът на административния орган, обоснован с разпоредбите на ЗУТ, определящи кръга на лицата които притежават правен интерес като страни в съответното производство. Действително тези лица реализират правата си по предвидения в ЗУТ ред. Между страните не се спори, че оспорващият не е в кръга на заинтересуваните лица по ЗУТ, респективно не е страна във свързано с него административно правоотношение. По тази причина гарантираното му с чл.41 от Конституцията на РБ право на получаване на информация може да бъде реализирано в случая единствено по реда на ЗДОИ, ако става въпрос за обществена информация, за която спрямо Фондацията е неприложим предвиденият в ЗУТ специален ред. Това е смисълът на разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, а не по възприетия от административния орган стеснителен начин, според който, след като заявителят не е лице с правен интерес по ЗУТ, той изобщо няма право на достъп до търсената обществена информация. Подобно тълкуване противоречи на конституционно гарантираното право на гражданите на информираност. Поради това, настоящият състав приема, че търсената информация не е във връзка с административното обслужване на гражданите, поради което не е приложима разпоредбата чл.8, т.1 от ЗДОИ /арг.Решение 5103 от 29.04.2020г. на Върховен административен съд по адм.д.№ 9682/2018г., докладчик съдията З. Шуменска/.

Въз основа на горното съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразно издаден и като такъв следва дсе отмени, а преписката да се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение P03ДОИ-44/22.07.2020г.- на Главния архитект на Столична община, с което е отказан достъп по обществена информация по Заявление вх.№ САГ20-ОИ94-63/13.07.2020г.

ВРЪЩА делото като преписка на Главния архитект на Столична община за ново произнасяне, съобразно задължителните указания на съда за тълкуване и прилагане на закона, за което определя 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Решението е окончателно

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: